

Møde i Hvidovre Handicapråd.

Referat

Hvidovre Kommune

Social- og
Sundhedsforvaltningen

Ældre- og Handicapafdelingen
Betina Engelhardt Rasmussen

Dokid: 708448
Sagsid: 56063

03-12-2009/

Dato	02-12-2009
Sted	Ny Kaffestue, Rådhuset
Deltagere	Carsten Jelund (KB), Pernille Falcon (KB), Karl-Erik Høholt Jensen (KB), Helle Mathiasen (DH), Knud Søndergaard (DH), Torben Olesen (DH), Connie Albrechtsen (DH), Helle Drøhse Kilde (DH), Kim Jørgensen (DH), Lillian Esbjørn (Karetmagerporten), Maja Frommel (Karetmagerporten), Anne Moebius (Social- og Sundhedsforvaltning, Betina Engelhardt Rasmussen (Social- og Sundhedsforvaltning), ref.
Afbud:	Mette Dencker (KB), Helle M. Adelborg (KB) Benthe Viola Holm (KB), Grethe Jørgensen (DH)
Fravær:	Susanne Brixum (KB)
Kopi til	Handicaprådets medlemmer
Næste møde	Dato ikke endeligt fastlagt, evt. 10.2.2010 kl. 19.00

Torben Olesen byder velkommen til sidste møde i Handicaprådets første funktionsperiode. Der bydes velkommen til de to repræsentanter fra Karetmagerporten Lillian Esbjørn og Maja Frommel. Der ønskes tillykke med genvalget til de tilstedeværende Kommunalbestyrelsesmedlemmer.

1.0. Godkendelse af dagsorden

Dagsorden godkendt.

2.0. Meddelelser

Torben Olesen orienterer:

- 1000 tak for den utrolig flotte opbakning Handicaprådet modtog under Kommunalbestyrelsens behandling af mødesagen vedr. rådets sammensætning for den kommende periode 2010-2014, på kommunalbestyrelsesmødet d. 24.11.2009. Det var en glæde at konstatere, at der var stor opbakning fra samtlige partier i Kommunalbestyrelsen til Handicaprådets arbejde og til en fortsættelse af modellen med 14 medlemmer. Handicaprådet i perioden 2010-2014 kommer til at bestå af 7 medlemmer der repræsenterer de Danske Handicaporganisationer og 7 medlemmer der repræsenterer Kommunalbestyrelsen, heraf udpeges to fra forvaltningen og 5 fra kommunalbestyrelsen. Det er en meget flot løsning.
- Der arbejdes på tilgængelighedsfronten i kommunen og på den fysiske tilgængelighedsfront, er det glædeligt at konstatere, at det er lykkedes at etablere lys signaler i krydset ved Hvidovrevej og

kløverprisvej. På kløverprisvej har DH sit hovedsæde og der er allerede kommet mange gode og positive tilbagemeldinger vedr. lydsignalet. Det er ikke kun hvidovre-borgerne der har glæde af det også gæster udefra får glæde af det. Der er flere nye spændende projekter undervejs, blandt andet et projekt vedrørende busstopstedsmarkering. Hvidovre er virkelig kommet på landkortet hos Movia, hvilket er glædeligt.

- Der er god gang i forberedelserne til byggeriet af det kommende nye plejecenter Dybenkærshave i Avedøre. Både Handicaprådet og Ældrerådet er repræsenteret i følgegruppen vedrørende projektet. Det tegner til at blive et unikt plejecenter vi får i Hvidovre, et vi kan være rigtig stolte over.

3.0. Bemærkninger til referatet fra sidste møde den 19. august 2009

Ingen bemærkninger

4.0. Orientering om tilbud til borgere med senhjerneskade

Orientering om Dagcenteret Karetmagerportens tilbud til borgere med senhjerneskade ved centerleder Lillian Esbjørn og musikterapeut, cand.mag. Maja Frommelt.

Lillian Esbjørn: Tak for indbydelsen. Jeg vil starte med at fortælle lidt om Dagcenterets historie og opbygning og Maja vil fortsætte med at fortælle om dagligdagen på Dagcenteret. Jeg har været centerleder på Dagcenteret Karetmagerporten (DC) i 11 år. Vi er rigtig glade for Jeres invitation. I dag handler det meget om synlighed og formidling, efter reformen og amternes nedlæggelse har vi fået nye vilkår, vilkår der gør, at det i bund og grund handler om salg af pladser, og det opnår vi kun hvis der er kendskab til vores tilbud, og ved at vise kvaliteten i vores arbejde.

Dagcenterets historie

Dagcenter Karetmagerporten har eksisteret siden 01.04.1968 (41 år). I starten var det udelukkende et tilbud til epileptikere, startet af dansk epileptikerforening. Fra 01.04 1978 blev vi en selvejende institution og indgik driftsoverenskomst med Hvidovre Kommune, hvilket vi stadig har. Vi har en bestyrelse, hvor der er følgende udpeget: 2 fra epilepsiforeningen – 1 fra hjerneskadeforeningen - 2 politikere. Det er ganske nyt med en repræsentant fra hjerneskadeforeningen, det fik vi pr. 1.1.2009, hovedsageligt på grund af at vores målgruppe i stigende grad findes inden for hjerneskadede.

Da jeg tiltrådte i august 1998 var Dagcenter Karetmagerporten lukningstruet. Vi indgik et samarbejde med dét der dengang hed koordineringscentret for hjerneskadede, senere kaldet hjerneskadeteamet. Efter amtets nedlægning eksisterer det ikke mere. Hvad var mere nærliggende end forsøge med målgruppen med erhvervet hjerneskade, da epilepsi er en hjerneskade? Vi kan nu sige at det var en god prioritering. Vores målgruppe består nu hovedsageligt af personer med erhvervet hjerneskade.

Pr. 01.04.2006 fik vi en ændring i vedtægterne, så Dagcenteret nu har mulighed for at være en indtægtsdækkende virksomhed.

Personale i Dagcenteret

1 centerleder
1 musikerapeut, cand. Mag
1 fysioterapeut
2 pædagoger
1 medhjælper
1 køkken / rengøringsmedarbejder.

Målgruppen på Dagcenteret

Jeg veksler lidt mellem betegnelserne erhvervede hjerneskadede og senhjerneskadede, og disse betegnelser dækker det samme, nemlig en person der fået hjerneskade efter det fyldte 14. år. Vores tilbud retter sig imod voksne fra alderen 18-67 år. Målgruppen er altså personer mellem 18 – 67 år som er ramt af epileptikere og/eller senhjerneskadede. I alt 42 brugere er pt. tilknyttet Dagcentret på enten 3, 4 eller 5 dage ugentligt. I øjeblikket har vi 16 Hvidovre borgere tilknyttet.

Vores belægning er p.t. over 100%. Vi er normeret til 28 fuldtidspladser. I året 2009 har gennemsnit belægningen været på 29 – 30 fuldtidspladser.

Dagcenterets tilbud

Dagcenteret er et neuropædagogisk rehabiliteringstilbud for personer med epilepsi og eller senhjerneskade i fase 3 & 4, hvor socialt samvær er i fokus. Fase 1 og 2 omhandler på hospitalsindlæggelsen og genoptræning. Vi har altså et tilbud til dem der har været gennem hele hospitals- og rehabiliteringsforløbet, hvor det står klart, at de desværre ikke kommer tilbage til arbejdsmarkedet.

Vi læner os op af Peter Thybos forståelse af rehabilitering – Gummi Tarzan princippet: "Der er altid noget man er god til, man skal bare finde ud af hvad det er" (Ole Lund Kirkegaard, 1987).

Vi tilrettelægger hverdagen på Dagcentret, så den enkeltes ressourcer kommer i spil i aktiviteter der giver mening. Målet er social deltagelse og et så selvstændigt liv som muligt indenfor hjerneskadens begrænsninger. Dagcentrets vigtigste opgave, er at danne ramme for nogle gode møder mellem mennesker, og på den måde bryde den isolation, der elles ofte rammer mennesker med senhjerneskade.

Hvordan bliver man bruger?

Der kræves ingen henvisning/visitation, men blot kendskab til Dagcenter Karetmagerportens eksistens. Der aftales tid til kontaktbesøg, hvor bruger samt enten pårørende eller fagpersonale typisk deltager (f.eks. personale fra hospital, Tale-Høreinstituttet, social rådgiver, ergoterapeuter, kontaktpersoner fra eventuelt bosted). Det hænder, at det er brugeren/ansøgeren selv der kontakter os, men det er dog yderst sjældent, idet folk med senhjerneskade sjældent magter at tage et sådant initiativ. De bliver isolerede, og derfor er det vigtigt, at andre tager kontakten for dem, det kan typisk være pårørende eller sagsbehandleren mm.

Jeg ansøger derefter borgerens hjemkommune om betalingstilsagn og eventuel kørsel, hvis ansøgeren gerne vil begynde på Dagcenter Karetmagerporten og jeg skønner det er det rigtige tilbud for den pågældende. Vi ser en tendens til at hjemkommunen bevilger for ½ år af

gangen, hvorefter sagen genvurderes. Vores dagtakst er 590 kr. i indeværende år 2009.

Maja Frommelt: Jeg vil fortælle jer om dagligdagen på Dagcenteret Karetmagerporten og forsøge at give jer et indblik i hvordan vores hverdag er struktureret. Til det har jeg taget nogle case-historier med, som jeg vil gennemgå for jer. Først vil jeg dog kort opridse vores dagsrytme.

Dagsrytme:

Vores brugere har brug for nærvær og trykke, velkendte rammer og guidning enten direkte eller igennem den kendte struktur. Vi har en fast dagsrytme hvor vi mødes i en forudsigelig struktur:

- Godmorgen i dagligstuen over kaffen kl. 9.00
- Information om dagens program, hver bruger har eget program, der gennemgås.
- Tilbud om morgenmad og bestilling af frokost
- Morgengymnastik
- Formiddagsgruppe kl. 10.00-11.45 (aktivitetsgruppe)
- Frokost kl. 12.00
- Eftermiddagsgruppe kl. 13.00- 14.15 (aktivitetsgruppe)
- Farvel kl.14.30

Nogle brugere er på kørsel, andre kan klare det selv enten med det offentlige eller på cykel. Dagcenterets brugere bliver ofte isoleret for omverdenen når de rammes af en hjerneskade. Derfor er det sociale liv en meget vigtig del af vores tilbud. Det sociale samvær er i hovedsæde, både når vi sidder over morgenkaffen, i aktivitetsgrupperne og over frokosten. Vi har en kærlig drillende jargon, og vores brugere er gode til at støtte og hjælpe hinanden.

Aktiviteterne på Dagcenteret

Alle aktiviteter foregår i mindre grupper med 3-8 brugere. Det er overskueligt og der er plads til at den enkelte kan være aktivt deltagende uanset funktionsniveau. Hver bruger på Dagcenteret har deres eget individuelle ugeskema. Dette fastlægger vi, når vi i samarbejde med den nystartede bruger har afdækket interesser og behov.

På Dagcenteret kan man deltage i:

- Diverse spillegrupper: Whist, Wii (bowling er meget populært), Danmarksmester, Trivial Pursuit, Yatzy
- Billard træning og turneringer
- EDB
- Avislæsning
- Havegruppe
- Gåture eksempelvis på volden
- Håndarbejdsværksted
- Filmgruppe
- Diverse bevægelsesgrupper ledet af vores fysioterapeut.
- Diverse musikgrupper ledet af mig, som musikerapeut.

- Desuden har vi en månedlig tur ud af huset.

Huset fungerer lidt som 'et andet hjem' for brugerne. Mange af dem kommer i en længere årrække.

Brugere af Dagcenteret – cases fordelt på aktivitetsgrupper

Vores brugere er meget forskellige mennesker og de er hver især ramt af deres hjerneskade på meget forskellige måder. Derfor arbejder vi med rehabilitering på meget forskellig vis i aktivitetsgrupperne. Vi har også samarbejde med logopæder (pædagoger med speciale i sprogtab), og vi bruger talemaskiner og kommunikationsbøger og meget mere. Kommunikation er en flydende størrelse, og vi har erfaret at kendskab til hinanden er det der fungerer bedst.

Helle Kilde: Jeg undres lidt over jeres kommunikationsform, bruger i ikke 'tegn-til-tale' når der er sprogtab? I mange specialinstitutioner bruges tegn-til-tale, i hvert fald inden for ungeområdet.

Lillian Esbjørn: Tegn-Til-Tale er ofte ikke aktuelt med vores brugere. De har alle været gennem fase 1 og 2 hvor de er blevet afprøvet, så når de når til os, er graden af kommunikation, og hvad de mestrer af udtryksformer klargjort. Vi stimulerer og videreudvikler så på dette ud fra det kendskab vi gradvist bygger op.

Maja Frommelt: Jeg vil nu føre jer gennem vores historier. Her er nogle eksempler (navnene er naturligvis opdigtede):

Spillegrupper: Nogle brugere er glade for at spille spil og finder tryghed i det klart definerede sociale samvær omkring spillet. Via spil trænes evnen til at deltage i det sociale fællesskab og desuden finmotorik, strukturering og koordination. Langtidshukommelsen kan også trænes gennem spil.

Spillegruppe historie 1:

Benny er ramt af ekspressiv afasi – han forstår alt hvad du siger men kan ikke få et eneste ord ud af munden. Han har spillet meget kort i sit liv. Han trykker på sin talemaskine, så han kan melde "sol" eller "pas". I gruppen er Benny en ligeværdig deltager på trods af sit massive sproglige handicap, og han er meget respekteret som "korthaj".

Vi der kender Benny har lært at stille ham spørgsmål som han kan nikke eller ryste på hovedet af – på den måde får han fortalt det han vil sige. Benny bor alene i egen bolig. Uden Dagcenteret ville han være voldsomt socialt isoleret og ville sikkert oftere ty til flasken.

Ekspressiv Afasi: Når man mister til at udtrykke sig sprogligt

Impressiv Afasi: Når man mister evnen til forståelse

Spillegruppe historie 2:

Bodil er ramt på korttidshukommelsen og nyder at spille Trivial Pursuit med de andre, hvor de i hold dystre om paratviden. Det er tilfredsstillende at vise at hun ved rigtig meget om sportsresultater og gamle danske film. Bodil nyder at bruge sin langtidshukommelse og få oplevelsen af at lykkes – så

er det lettere at tilgive sig selv at hun allerede har glemt hvad det var hun spiste til frokost.

Billard: I billard-gruppen er der blandt andet fokus på socialt samvær og på træning af koordination og motorik.

Billardhistorie:

Mads har spillet billard i rigtig mange år af sit liv. Han kan lide at gå og småsnakke omkring bordet, og den måde de driller hinanden på mens de spiller. Dagcenteret deltager i billardturneringer mod andre Dagcentre. Mads synes det er rart at møde mennesker der ikke har en hjerneskade og være sammen om at spille.

Værksted: I værkstedet udspiller der sig et farverigt liv med blandt andet broderi, strikning, filtning, mosaik, vævning og maleri. Brugerne får mange kompetencer i brug, blandt andet: finmotorik, koordination, planlægning, – og selvfølgelig mange gode samtaler mens hver især nørkler med deres hobbyaktiviteter.

Værkstedshistorie:

Karen er efter sin skade blevet lam i den ene arm og hånd. Tidligere har hun broderet meget. På Dagcenteret finder hun ud af at hun kan brodere med bare én hånd, når blot hendes syarbejde sættes fast i en pude der er fastgjort til bordet. At genoptage en tidligere hobby er at genfinde tabt identitet, og det kan hjælpe til at det er lettere at genkende sig selv efter forandringerne af hjerneskaden.

Bevægelsesgrupper: Vores fysioterapeut laver holdtræning som hun tilpasser så det møder hver enkelt deltagers behov og formåen. Hun har grupper med fokus på sundhed – kost og motion, og hun har grupper der på forskellig legende vis træner styrke og balance. Mange kaster sig ud i motorisk træning med stor iver. Det har stor betydning for den enkelte at kunne være så selvhjulpne som muligt – at vinde færdigheder tilbage og kunne handle i eget liv. Vores fysioterapeut har erfaring i at arbejde med mennesker med en hjerneskade som måske ikke er i stand til at forstå en verbal instruktion.

Bevægelsesgruppehistorie:

Bente lider efter sin skade af apraksi – hun har brug for at få vist konkret hvad hun skal gøre, for ordene alene giver ikke mening for hende. Bente glemmer at hun har en venstre side. Fysioterapeuten viser hende de forskellige fysioterapeutiske øvelser som er med til at aktivere hendes venstre side. Hun får en ny oplevelse af at være en *hel* krop. Bente har været vant til at lave masser af havearbejde. Når hun er med i havegruppen på Dagcenteret kan hun – takket være sin fysioterapeutiske træning – bruge den nye viden som hun og hendes krop har lært. Hun luger have med venstre hånd og ”kroppen siger tilbage til hjernen”: ”Jeg er hel.”

Musikgrupper: Jeg varetager, som uddannet musikterapeut fra Aalborg Universitet, en lang række forskellige musikterapeutiske grupper. Vi spiller ikke for at blive dygtige eller for at det skal lyde smukt (selvom det hænder). Jeg bruger musik som et middel til at arbejde med kontakt og kommunikation og styrke relationerne mellem os der deltager.

En del af vores brugere er ramt af afasi, der gør det svært at tale og måske også forstå det talte sprog. Musik er en anden slags sprog der åbner nye muligheder.

Musikgruppethistorie 1:

Keld taler ikke og han er skadet på en måde der gør det meget svært for ham at holde sig deltagende og vågen. Tit falder han hen og han har svært ved at kontrollere sit mundvand. Han kommer ofte til at savle. Når vi spiller trommer i gruppen vækkes Keld og bliver deltagende – musikken bliver til i nuet og stimulerer hans hjerne. Keld tegner sig selv indrullet i pigtråd og skriver at han føler sig afmægtig, efter skaden. I trommegruppen giver vi magten til Keld: Vi andre i gruppen følger det Keld spiller på trommen og ingen må spille højere end ham. Keld får oplevelsen af at være styrende og have magt i sit liv. Keld er tidligere advokat, nu er han næsten usynlig, men i musikken træder han frem. I de musikterapeutiske grupper kan han være i en flydende dialog med andre mennesker. Han spiller noget på trommen, og en anden i gruppen svarer, Keld svarer tilbage og oplever at blive set og forstået. Vi snakker om det at være ramt på sproget. Keld er ikke alene, isolationen er brudt.

Musikgruppethistorie 2:

Morten har spillet trommer tidligere. Han er lammet i den ene side af kroppen. Men han kan spille med en trommestik på trommesættet. Vi kigger anerkendende på hinanden mens vi spiller og glæder os sammen over alt det der lykkes – et klingende fællesskab. Morten genfinder selvværd og nyder anerkendelsen fra os andre i gruppen.

Vi har alle brug for at udtrykke os og blive set, hørt og forstået. Det er meget vigtigt for afasiramte at isolationen bliver brudt. Vi har brug for at lykkes i relationen med andre mennesker. Det er skønt at skabe liv og glæde sammen. I samspil i musikken kan man deltage på mange forskellige niveauer, og man behøver ikke nødvendigvis at kunne spille i forvejen. Hvor nogle af musikgrupperne har fokus på musikglæde og samvær, giver andre grupper (f.eks. sangskrivningsgruppe og musikrejsegruppe) mulighed for at bearbejde den enkeltes livssituation, forholde sig til tab og finde ressourcer i det nuværende liv.

Forskellige typer af brugere i Dagcenteret

Vi har brugere der er præget af angst, fordi det er skræmmende at miste overblikket i sit liv. Vi møder brugerne med en forudsigelig struktur og nærvær der hjælper dem til at finde trygheden. Vi har brugere der er ramt på en sådan måde at de kommer til at råbe op og blive aggressive. Vi skaber ro og hjælper brugerne til at genlære de sociale spilleregler. En del af vores brugere har misbrugsproblemer der uden tvivl ville blive større hvis ikke Dagcenterets fællesskab kunne favne dem og dag efter dag byde ind med et meningsfuldt liv på trods af hjerneskade.

Torben Olesen: Jeg vil gerne høre, om det er rytmen i musikken der virker så positivt og medindragende?

Maja Frommelt: Vi har forskellige grupper og brugerne får noget forskelligt ud af dem. Vi har både grupper hvor man er aktivt medspillende og grupper hvor man lytter til musikken, hvor vi tager på det jeg kalder musikrejser,

som vi taler om bagefter. Forskning har vist, at musik arbejder på mange forskellige planer i hjernen og ny forskning viser, at hjernen er organiseret i rytmiske frekvenser.

Torben Olesen: Nu nævnte Lillian at tilbuddet retter sig imod + 18 årige, hvad med den yngre målgruppe, hvilke tilbud har man til dem?

Helle Kilde: Der er jo skolepligt så de går i skoletilbud.

Anne Moebius: De er i specialinstitutioner eller integreret i almindelige daginstitutioner med særlig støtte. Der er også skoletilbud som rummer fritidsordninger, altså en kombi-løsning. På mange af disse tilbud kan man fortsætte til man er 25 år. Vi holder fast i at det er voksengruppen der kommer i Dagcenteret Karetmagerporten. Børneområdet er et ganske specialiseret område.

Lillian: Vores brugere kommer også med noget erfaring i bagagen, de har jo ofte været på arbejdsmarkedet, og har derfor nogle basisefterskoler med sig. Den yngste bruger pt. er 33 år.

Pernille Falcon: Man bruger også helt andre strategier til børn.

Helle Kilde: Hører Dagcenteret så ikke ind under lov om kompenserende specialundervisning?

Anne Moebius: Nej, det er klassificeret som et dagtilbud, ikke et undervisningstilbud.

Helle Kilde: Men nogle af brugerne har vel brug for noget undervisning?

Lillian Esbjørn: Der er nogle af vores brugere der går til undervisning 1 gang ugentligt, men de fleste magter det ikke.

Lillian Esbjørn gennemgår kort hjemmevejledningstilbuddet, som også er uddelt på mødet i papir.

Torben Olesen takkede for et inspirerende indlæg om aktiviteterne i Karetmagerporten.

(Pause)

Knud Søndergaard: Fra barn er man i daginstitutioner men fra det 18. år overgår man til voksenforsorgen. Der er en meget klar aldersgrænse fastsat i loven. Det er problematisk med disse aldersgrænser, det går det hele meget ufleksibelt.

Anne Moebius: Når man fylder 18 år er det ikke kun aktivitetstilbud der vurderes, men ser på helheden omkring borgeren. Der vurderes Bo-situation, skal man i bofællesskab, egen bolig med støtte eller specialinstitution. Da Lillian tidligere nævnte den nye tendens med betalingstilsagn på ml. ½ - 1 år skyldes dette, de nye krav i loven om at

betalingstilsagn ikke må gives på permanent basis, der skal løbende ske revurderinger.

Knud Søndergaard: Nu vil jeg lige drage en lille parallel her til, at det ikke er fornuftigt at kommunen vælger at hjemtage borgere med handicap fra specialtilbud. Nogle ting er så specialiserede, at man ikke kan skabe den slags indenfor egne kommunegrænser. Kommunalbestyrelsen opfordres til at tænke på om det er klogt at gøre dette.

Carsten Jelund: Før havde vi forskellige visitationsudvalg i de enkelte forvaltninger. Nu har vi samlet dem alle i ét overordnet visitationsudvalg på specialundervisningsområdet. De holder oftere møder og sikrer, at det bedste tilbud findes til borgeren. Mht. hjemtagning vil vi ikke trække alle hjem. Vi tror dog på at vi indenfor nogle områder, har grundlag og viden til at skabe et tilbud med en god kvalitet indenfor kommunens grænser.

Connie Albrechtsen: I skal jo tænke på, at de børn der allerede er ude nu, har knyttet venskaber og forældrene har måske også dannet venskaber imellem hinanden, det er uvurderligt og svært lige at genopbygge hvis barnet bliver trukket hjem til et tilbud i Hvidovre.

Karl-Erik Høholt Jensen: Det skal jo også ses som et supplement. Vi kan jo heller ikke anbringe børnene imod forældrenes ønsker.

Pernille Falcon: Forældrenes ønsker indgår også i visitationsforløbet. Jeg mener, at vi på nogle området kan hæve kvaliteten ved eksempelvis at fjerne den lange transporttid hvis barnet stadig får det samme tilbud, blot indenfor kommunens grænser. Jeg tror meget på nærhedsprincippet.

Helle Kilde: Jeg har selv været meget bekymret da mit barn skulle ud i lang transporttid. Men det var en ganske unødigt bekymring. Den lange transporttid bruges til at slappe af i, hvilket er en god ting. Nærhedsprincippet lyder som udgangspunkt godt. Det man skal huske på er, at der ofte er meget få børn/bruger der har brug for de samme tilbud, når vi taler specialiserede tilbud. Derfor vil der simpelthen ikke være målgruppe grundlag nok i de enkelte kommuner, og slet ikke i så lille en kommune som Hvidovre. Det er meget sårbart at pille ved dette område, det er en sårbar gruppe.

Carsten Jelund: Vi gør det selvfølgelig også kun i de grupper hvor vi har grundlag til det.

Connie Albrechtsen: Hvorfor kan man egentlig ikke vælge kørselsordning fra til disse tilbud? Vi har ikke brug for morgenkørsel, men har fået af vide, at det er en del af pakken og det kan vi ikke fravælge.

Pernille Falcon: Jeg har hørt om dette før. Det er netop blevet politisk besluttet, at der fremover skal stilles krav til disse institutioner, og dette element bliver en del af det.

Der afsluttes med en generel diskussion om takster på specialinstitutioner generelt.

5.0. Markering af FN's Internationale Handicapdag

Som drøftet på Handicaprådets møder i maj og august måned 2009 besluttede rådet at markere FN's Internationale Handicapdag den 3. december med et arrangement med fokus på kommunikation mellem borgere med og uden handicap.

I den forbindelse har repræsentanter fra Handicaprådet indgået et samarbejde med HvidovreDebatten om at drøfte spørgsmålet fra den 3. december 2009 og frem til den 12. januar 2010, hvor debatten afsluttes med et debatmøde på Hovedbiblioteket med indlæg fra en person med indsigt i kommunikation og en handicappet borger med erfaring i god og dårlig kommunikation (Se Bilag).

Torben Olesen: Vi er stadig på jagt efter de to oplægsholdere til mødet d. 12.1.2010.

Vi har fået tilsagn fra Morten Karlson, som repræsentant for de handicappede. Han er næstformand i Danske Handicaporganisationer, formand for Landsforeningen for Autisme, journalistuddannet og arbejder på DR.

Vi mangler dog den mere professionelle oplægsholder, der kan tale om kommunikation og de udfordringer der kan opstå.

Helle Kilde foreslår at arbejdsgruppen kontakter Kommunikationscenteret i Hillerød, ved Michael Hjort eller Vibe Jensen.

Knud Søndergaard foreslår Lotte Rømer.

Der arbejdes videre på arrangementet d. 12.1.2010, kl. 19.00 som afholdes på hovedbiblioteket.

6.0. Opfølgning på Dialogmøde om en handicappolitik for Hvidovre Kommune

Orientering om status for arbejdet med opfølgning af Dialogmødet om tilvejebringelse af en handicappolitik for Hvidovre Kommune.

Spørgsmålet er sat på stand-by indtil den nye Kommunalbestyrelse tiltræder.

7.0. Spørgsmål

Hvordan ser situationen ud for borgere med handicap i Hvidovre, nu hvor kommunen har vedtaget budgettet for 2010?

Baggrunden er, at der af mange grunde skulle foretages en række omfattende besparelser på budgettet for at kommunen kunne holde sig inden for de økonomiske rammer, som regeringen har givet kommunerne. I den forbindelse har der ikke uventet også været sat fokus på udgifterne til afhjælpning af handicappedes vilkår. Spørgsmålet er derfor, om der er foretaget væsentlige besparelser på handicapområdet i forhold til i år.

Anne Moebius: Der er overordnet besluttet en besparelse på 0,7 % på samtlige driftsbudgetter. Generelt lige nu er der ikke serviceforringelser, men skærpsels i sagsbehandlingen. Der strammes op på samtlige områder.

Der er lavet aftale om at taksterne på institution og specialundervisning fastfryses i 2008 niveau. Problematikken er til-køb ydelserne. Hvis der er for stor stigning på til-køb ydelser kan det sprænge budgetterne.

Vi kigger også på billigere løsninger på de produkter vi anvender, velvidende at borgene skal inddrages. Derudover kigges der på området for særlige forbrugsgoder.

Det er besluttet, at der på hele specialundervisningsområdet skal foretages en dybtgående analyse, der involverer sagsgange, bevillingsniveau og valg af leverandør. Analysen bliver udarbejdet i samarbejde med KL

Der er fokus på hjælperordningen og de nye regler omkring PBA: Personlig Borgerstyret Assistance

Indenfor træningsområdet sker der som udgangspunkt ikke nogen ændringer, vi ligger nu på en fordeling på 80/20 til den kommunale opgaveløsning på træningsområdet.

Pr. 1/1.2010 overgår hele børnetræningsområdet til kommunerne, vi ved ikke hvilke konsekvenser det får endnu, men vi forventer der vil ske et boom.

Så konklusionen er, at der som udgangspunkt ikke vil ske serviceforringelser, men der vil blive gennemført væsentlige besparelser.

8.0. Emner til kommende møder

- Opfølgning på Dialogmødet om en handicappolitik
- FN's handicapkonvention
- Handicaprådets årsberetning 2009.

9.0. Næste møde

Forslag: Onsdag den 10. februar 2010 kl. 19.00.

Datoen vedtages med forbehold for at mødekalenderen i de politiske udvalg endnu ikke er fastlagt.

10.0. Eventuelt

Helle Mathiasen: Center for Ligebehandling af Handicappede har sendt en skrivelse ud omkring tilgængeligheden ved valgstederne i forbindelse med kommune- og regionsvalget. Jeg kunne godt tænke mig at høre om der har været nogle problemer her i Hvidovre?

Karl-Erik Høholt Jensen: Når de enkelte valgsteder er færdige med optællingen er der en valgstyrer på hvert sted som samler op på hvis der har været nogle problemer af forskellig karakter i løbet af dagen. Hvert sted melder således tilbage til den centrale valgstyrer på rådhuset. Mig bekendt har vi ikke fået nogle meldinger om manglende tilgængelighed.

Anne Moebius: Der har været bestilt mange kørsler i år, men ellers har vi ikke hørt noget.

Knud Søndergaard: Kan alle komme ind på valgstederne? Jeg læste om Silkeborg Kommune, hvor man har indkøbt nogle særlige stemmebokse som de store el-drevne stole kan køre igennem.

Kim Jørgensen: Jeg var ude på Avedøre Skole og dér ville el-kørestole ikke kunne komme ind i stemmeboksen.

Carsten Jelund: Jeg var selv i Medborgersalen og der havde vi adskillige i el-kørestole, de kørte fint igennem stemmeboksene. Nu er den nederste skinne i gulvet også fjernet, så nu kan man køre lige igennem. De får også lige en plade med ind i boksen, så de ikke skal sidde og strække sig op til den plade der sidder til gående som understøtning til stemmesedlen. Tidligere løste vi problemet ved at folk i el-kørestole kunne køre hen bag nogle skærme og afgive stemme, men i år kunne de bruge stemmeboksen da gulvskinnen er fjernet.

Connie Albrechtsen: Jeg var på Engstrandskolen, og der var asfalten på fortovet så dårlig, at flere var ved at snuble. Det bør der gøre noget ved, hurtigt.

Karl-Erik Høgholt Jensen: I forhold til el-kørestolene mener jeg at de ramper vi har nu fungerer fint. Der skal jo også være lidt rimelighed i perspektiverne. På Dansborgskolen var der ingen problemer, men kommer der en el-kørestol der er meget stor, tror jeg ikke engang stemmeboksen vil være problemet. Mange steder vil den ikke kunne komme ind af døren til lokalet, og vi fjerner ikke døre på grund af valget. Så benytter vi løsningen med at der kommer valgforordnede ud til den pågældende borger, der så kan afgive sin stemme i el-kørestolen udenfor bygningen. Alle får mulighed for at afgive deres stemme.

Torben Olesen: Der var en anden ting, der var lidt problematisk på valgdagen. Det var skriftstørrelsen på stemmesedlerne. Det var temmelig vanskeligt at læse hvad der stod. Der er rettet henvendelse til de ansvarlige som vil tage erfaringen med til næste valg i forhold til at sætte krav om skriftstørrelser.

Afslutningsvis vil jeg ønske alle en glædelig jul og et godt nytår.

Tak for god ro og orden og et godt og konstruktivt samarbejde.

Mødet sluttede kl. 21.40.